

Arrest

nr. 272 125 van 29 april 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Bengaalse nationaliteit te zijn, op 18 november 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 oktober 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. ANGELOV en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Bengaalse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1989.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen in 2019. Op 23 mei 2019 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 31 mei 2021 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 21 oktober 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u uit Bangladesh afkomstig en hebt u de Bengaalse nationaliteit. U bent een moslim en u had in Bangladesh een relatie met een hindoe meisje met wie u twee kinderen had. Omdat in Bangladesh een relatie tussen een moslim en een hindoe niet goed werd bekeken, kreeg u problemen. Uiteindelijk verliet u door die problemen in 2012 Bangladesh. U reisde met een eigen paspoort en visum naar Italië. Uw vrouw zelf reisde in 2015 naar Libanon waar ze zich bekeerde tot moslim. Uw kinderen verblijven nog steeds in Bangladesh. In 2013 en 2014 diende u een verzoek tot internationale bescherming in, eerst in Oostenrijk (23 mei 2013), dan in Duitsland (2 november 2013) en dan in Nederland (2 april 2014 en 17 mei 2017). U kreeg het statuut van vluchteling niet toegekend en dan zou u begin juli 2018 naar Bangladesh zijn teruggekeerd op illegale wijze met valse documenten. Omdat u in Bangladesh opnieuw problemen kreeg, reide u in september 2018 opnieuw naar Europa met een Zweeds visum en uw eigen paspoort. U verbleef in Zweden, Frankrijk en Nederland alvorens weer een verzoek om internationale bescherming in te dienen, eerst in Nederland (10 april 2019) dan in België (23 mei 2019). U keerde van België weer terug naar Nederland, waar u op 1 augustus 2019 een 'gehoor opvolgende aanvraag' werd afgenomen. Daarna keerde u weer naar België terug. U zegt intussen atheïst te zijn en u bent verder actief op sociale media waar u soms dingen post die problematisch zouden kunnen zijn voor de Bengaalse overheid en gemeenschap. Ter staving van uw verzoek legt u volgende stukken voor: een kopie van een politierapport, verschillende prints van sociale media, een kopie van een krantenartikel, een kopie van de paspoorten van uw ouders, kopieën van stukken die uw visumaanvragen betreffen, kopieën van vluchtinformatie, een kopie van een 'release letter' van het ziekenhuis, kopieën van verschillende geboorteaktes, prints van een Gmail account, kopieën van vliegtickets, kopieën van huwelijksfoto's, een kopie van een oud paspoort en een bijhorend document van inhouden van het origineel paspoort door de Nederlandse asielinstanties, kopieën van de documenten van uw vrouw in Libanon, kopieën van schoolattesten, kopieën van stukken over uw broer en zus, kopieën van stukken van KERN (Duitstalig), kopie van één pagina van een UK Home Office Report, kopie van een stuk inzake de Bengaalse wetgeving, print van een commentaar op een video op sociale media, prints van betalingen die u voor uw sociale media zou hebben gedaan, print van een 'account restriction' op sociale media, kopie van een gift aan 'save the children' en een bewijs van uw doopsel.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Verder blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Er kan om onderstaande redenen immers geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen.

Vooreerst stelt het CGVS vast dat u sinds 2012, mits een kortstondige terugkeer naar Bangladesh in de zomer van 2018, in Europa verblijft waar u meerdere verzoeken om internationale bescherming indiende in vier verschillende landen. Daarbij is het zeer opmerkelijk dat u van al deze procedures zelf geen stukken kan of wilt voorleggen. Dit doet vermoeden dat u bepaalde zaken zelf bewust wilt achterhouden omdat u eventueel inhoudelijk of qua identiteit niet overal hetzelfde verklaarde. Zo blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die aan het dossier is toegevoegd dat u in Nederland in 2019 andere zaken verklaarde dan in België (zie verder in deze beslissing) en dat u in 2013 in Oostenrijk een andere identiteit opgaf (zie nota's persoonlijk onderhoud CGVS p.3). Bovendien is het belangrijk vast te stellen dat u zowel bij uw eerste aankomst in Europa in 2012 als bij uw tweede beweerde aankomst in Europa in 2018 laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende. In 2012 kwam u in Italië aan en u besloot pas in mei 2013 in Oostenrijk een verzoek in te dienen. In 2018 kwam u in Zweden aan, u reisde naar Frankrijk en besloot uiteindelijk pas in mei 2019 om in België een verzoek in te dienen. Indien u, zoals u beweert, werkelijk met een gegronde vrees uit Bangladesh was vertrokken en u werkelijk nood had aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u een verzoek had ingediend direct bij aankomst in Europa. Deze vaststellingen wijzen er op dat u eerder op zoek bent naar een regulier verblijf in Europa. Deze vaststellingen geven in elk geval geen blijk van een ernstige nood aan internationale bescherming. Zodoende doen deze vaststellingen afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid waar u verklaart dat u om een vrees voor uw leven Bangladesh diende te verlaten in 2012 en 2018. Dat u, ten slotte, in mei 2019 in België een verzoek indiende om dan weer terug te keren

naar Nederland en daar een nieuw verzoek in te dienen zonder dat u de Belgische procedure had afgewacht, ontnemt alle geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de vrees bij vertrek uit Bangladesh.

Daarnaast blijkt dat u niet altijd een duidelijk zicht wenst te geven op uw situatie door het afleggen van tegenstrijdige verklaringen. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in de verklaringen vraag 28 dat de smokkelaar uw tweede paspoort afnam. Op het CGVS verklaarde u echter dat u uw tweede paspoort verbrandde (zie nota's CGVS p.4). Zo verklaarde u op de DVZ in de verklaringen vraag 15 dat er huwelijksdocumenten waren maar dat ze werden afgenomen. Op het CGVS gaf u dan eerst aan dat u geen huwelijksakte had, om dan te zeggen dat er later wel een registratie was gebeurd door de overheidsdiensten van Bangladesh, om dan te zeggen dat u religieuze documenten had maar er niet in slaagde om het huwelijk officieel te registreren (zie CGVS nota's p.7). Dit ontnemt elke vorm van geloofwaardigheid en u legt in elk geval geen documenten neer ter staving van uw beweerde huwelijk. Zo verklaarde u op de DVZ in de verklaringen vraag 10 dat u van 2007 tot 2012 studeerde in Dhaka. Op het CGVS verklaarde u echter dat u uw secundair afwerkte in 2008 en dat u nadien niet meer studeerde tot u in 2015 online een cursus volgde (zie nota's CGVS p.6 en 7). Hiermee geconfronteerd kon u daar geen uitleg voor geven. Dat u nu diploma's voorlegt, doet geen afbreuk aan de vastgestelde tegenstrijdige verklaringen. Zo verklaarde u op de DVZ in de verklaringen vraag 17 dat u drie zussen had van ongeveer 12, 14 en 16 jaar. U geeft nergens aan dat een zus is overleden, meer zelfs, u geeft aan dat ze alle drie in Noakhali verblijven. Op het CGVS verklaarde u dan dat uw zus T.A. gehuwd is, drie kinderen heeft en intussen is overleden (zie CGVS nota's p.5). U met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd, begrijpt u het zelf niet, hetgeen uiteraard geen afdoende verklaring is. Wat betreft deze tegenstrijdigheden merkt het CGVS nog op dat uw verklaringen op de DVZ u werden voorgelezen en dat u ze voor akkoord ondertekende. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet consequent bent in uw verklaringen en dat het er op lijkt dat u bewust geen duidelijk zicht wilt geven op uw persoonlijke situatie.

Verder stelt het CGVS vast dat u verklaart dat u in 2018 vrijwillig naar Bangladesh terugkeerde. Daardoor vervalt de vrees die u in 2012 koesterde en omwille van dewelke u destijds Bangladesh zou hebben verlaten, zijnde een vete omwille van uw huwelijk met een Hindoe meisje. U geeft aan dat er in 2017 een incident plaatsvond waarbij uw zus zou zijn omgekomen (waarvan u trouwens geen enkel begin van bewijs voorlegt) en na hetwelk uw broer Bangladesh diende te ontvluchten. U zou als gevolg daarvan in Bangladesh beschuldigd worden. U geeft aan dat er politierapporten tegen u werden opgesteld. Dat u ondanks dit toch terugkeerde naar Bangladesh ondermijnt volledig de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden problemen. Bovendien geeft u aan dat u Bangladesh in 2018 opnieuw verliet in het bezit van een paspoort met uw gegevens, immers vroeg u op uw gegevens een visum aan voor Zweden. Ook al verklaart u dat de smokkelaar een paspoort regelde voor u (zie nota's CGVS p.13), dat u het risico zou hebben genomen om onder uw eigen gegevens met een paspoort het land te verlaten, doet afbreuk aan uw bewering dat u in Bangladesh onderwerp zou uitmaken van een gerechtelijk onderzoek en dat er politierapporten tegen u zouden zijn opgesteld. Hoe dan ook, wat betreft die politierapporten legt u enkel gewone kopieën voor, geen gecertificeerde kopieën. Gezien de beperkte bewijswaarde van kopieën wegens mogelijks plak- en knipwerk, gezien uw ongeloofwaardige verklaringen én gezien de informatie waarover het CGVS beschikt (waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier) en waaruit blijkt dat valse en vervalste documenten gemakkelijk te verkrijgen zijn in Bangladesh, kan geen geloof worden gehecht aan deze politierapporten. Om diezelfde reden kan geen geloof worden gehecht aan het krantenartikel van 2017 waarvan u een kopie neerlegt. Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat de incidenten van 2017 hun oorsprong zouden vinden in uw huwelijk met een hindoe meisje. Maar van dat huwelijk legt u geen attest neer, enkel foto's. Uit de foto's kan niet worden opgemaakt dat dit over een werkelijk huwelijk gaat, laat staan dat uw vrouw hindoe is. Bovendien geeft u zelf aan dat uw vrouw intussen in Libanon is sinds 2015 waar ze is bekeerd tot de islam. Op de Libanese documenten die u voorlegt staat trouwens nergens uw naam als echtgenoot vermeld. U legt ter staving van uw problemen in 2012 ook een kopie van een 'release letter' van het ziekenhuis neer. Maar deze staat zo vol schrijffouten (suffaring – fram – this is to certified) dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan dit document. U legt nog kopieën neer van de paspoorten van uw ouders en stukken die aangeven dat uw broer Bangladesh verliet. Uw familie zou problemen kennen in Bangladesh. Maar uit deze stukken kan niet blijken dat uw familie in Bangladesh problemen heeft. Wel in tegendeel, blijkbaar kan uw familie zonder problemen paspoorten verkrijgen van de Bengaalse overheid. U legt ook nog een geboorteakte van uw kind neer. U zegt dat ze als illegalen zijn geboren omdat u als moslim met een hindoe meisje huwde, maar nergens uit de geboorteakte kan dit blijken. U en uw vrouw staan gewoon als ouders vermeld zonder dat er daar enig probleem uit blijkt. Dat u trouwens van de Bengaalse overheid in 2018 nog geboorteaktes kan verkrijgen geeft aan dat u niet echt een vrees koestert ten aanzien van die overheid, in elk geval minstens stukken durft op te vragen bij die overheid.

Voorts moet het CGVS vaststellen dat u verklaart dat u atheïst bent. Dit komt weinig overtuigend over gezien de reeds vastgestelde ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen. Bovendien verklaarde u op de DVZ in vraag 5 op 16 juli 2019 dat u sinds uw aankomst in Europa het Christendom aanvaardt. U legt zelfs een attest neer dat u gedoopt bent. Maar ten aanzien van het CGVS verklaart u dan in de vragenlijst van 19 maart 2021 plots atheïst te zijn. In elk geval zijn uw verklaringen weinig overtuigend. U geeft ten aanzien van het CGVS aan dat u bent gedoopt en pas nadien de bijbel en andere teksten las waarna u dan zou beslissen (zie CGVS nota's p.17). Dit is niet ernstig. U werd op het CGVS ook meermaals gevraagd naar stukken ter staving van uw verzoek om internationale bescherming, maar pas op het einde haalde u de stukken van uw doop boven. U had blijkbaar de bedoeling deze achter te houden. Dat uw vrouw, die volgens uzelf hindoe was en met wie u uit liefde huwde, ook nog eens net bekeerd is tot moslim, is de zoveelste ongeloofwaardige verklaring aangaande uw en haar beweerde geloof. Uit deze verklaringen blijkt alleszins dat u niet coherent bent en u geeft eerder blijk van opportunisme om zodoende een verblijfsvergunning te verkrijgen dan van een gefundeerde beslissing of overweging van uzelf aangaande uw geloof. Dat u uitgebreid verklaringen aflegt over de wetenschappelijke versie van het ontstaan van de wereld en het dierenrijk die tegenstrijdig zijn aan de scheppingsverhalen van verschillende religies, doet hier geen afbreuk aan, evenmin als theorieën over de slechte zaken die aan religies zouden zijn verbonden.

Verder blijkt dat u in Nederland na uw terugkeer uit Bangladesh ernstige verklaringen aflegde waarover u in België ten aanzien van de asielinstanties niets hebt verklaard. Zo blijkt uit het asiældossier dat de Belgische asielinstanties verkregen van de Nederlandse asielinstanties dat u aldaar verklaarde dat u tijdens uw terugkeer in Bangladesh iemand zou hebben gedood (zie Nederlands asiældossier 'rapport gehoor opvolgende aanvraag' van 1 augustus 2019 p.13). U hebt noch bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming in mei 2019, noch nadien bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS in maart 2021 vermeld dat u iemand zou gedood hebben in Bangladesh. U verklaarde in Nederland eveneens dat uw vader in de gevangenis zat bij uw terugkeer naar Bangladesh (zie Nederlands asiældossier 'rapport gehoor opvolgende aanvraag' van 1 augustus 2019 p.10). Ook hierover hebt u met geen enkel woord gerept ten aanzien van de Belgische asielinstanties. Dat u zoiets verklaart ten aanzien van de ene asielinstanties, maar niet ten aanzien van een andere asielinstantie, doet volledig afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Ten slotte moet het CGVS vaststellen dat u verschillende prints neerlegt die zouden moeten staven dat u op de sociale media dermate actief bent tegen de Bengaalse overheid en maatschappij en de islam, waardoor u bij terugkeer naar Bangladesh vreest problemen te kennen. Ten eerste is reeds vastgesteld dat uw algemene geloofwaardigheid danig is ondermijnd door een laattijdig verzoek om internationale bescherming, door tegenstrijdige en incoherente verklaringen en door het neerleggen van ongeloofwaardige stukken. Ten tweede bent u in 2018 terug gekeerd en kreeg u aldaar op uw naam een paspoort met dewelke u Bangladesh verliet. Dat de Bengaalse overheid aldus op dat moment op de hoogte zou zijn van uw activiteiten op het internet en u daarom zou willen vervolgen is in geen geval geloofwaardig. Ten derde blijkt uit alle prints en stukken die u voorlegt dat u op de sociale media niet onder uw eigen naam bekend staat. U hebt een account onder de naam M.R. dat u nadien veranderde naar S.R. (zie nota's CGVS p.25). Nergens uit uw verklaringen en/of stukken kan blijken dat de Bengaalse overheid u zal/kan linken aan deze accounts. Ten vierde geeft u aan dat er u restricties zouden zijn opgelegd aan uw activiteiten op sociale media wat uit bepaalde prints die u voorlegde zou moeten blijken. Echter kan uit deze stukken alleen blijken dat u vanwege Facebook restricties zijn opgelegd en daarbij is niet duidelijk om welke reden dat zou zijn. Dat kan evengoed omwille van het niet voldoen aan financiële verplichtingen zijn, dan om het posten van bepaalde verkeerde of gevoelige informatie. Ten vijfde verwijst u naar de persoon van A.M., een bekende blogger die in Bangladesh problemen kende en zijn land ontvluchtte en nu in Duitsland een erkend vluchteling is. Maar u legt geen enkel duidelijk stuk neer waaruit zou blijken dat u deze persoon werkelijk kent en actieve en nauwe contacten onderhoudt. En zelfs als er contacten zijn, daaruit blijkt nog steeds niet dat de Bengaalse overheid hiervan op de hoogte is of zal komen en dat dit problematisch zou zijn. Ten zesde verwees u zelf naar een facebookprofiel dat van u is en waarop u actief bent (zie nota's CGVS p.24). U geeft de inloggegevens tijdens het persoonlijk onderhoud in mei 2021. Het CGVS voeg een printscreen toe van uw facebookpagina, genomen op 1 juni 2021. Het is zeer bevreemdend dat een tijdje nadien deze facebookpagina verdwenen is en niet meer kan worden geraadpleegd. Dat u, indien er ernstige zaken aan de hand zouden zijn, nalaat om het CGVS hierover toelichtingen te geven, doet opnieuw afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Gezien het geheel van bovenstaande observaties kan u de vluchtelingenstatus niet worden toegekend, evenmin de status van subsidiaire bescherming op basis van art. 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet. U brengt ook geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS wenst ten slotte voor de volledigheid nog op te merken dat u tijdens het persoonlijk onderhoud uitgebreid vragen werden gesteld over uw activiteiten en dat u expliciet te kennen gaf aan het einde van het persoonlijk onderhoud dat u nog een tekst over uzelf en linken naar webpagina's zou doorsturen naar het CGVS ter ondersteuning van uw verzoek (zie nota's CGVS p.27). Tot op heden heeft het CGVS echter geen enkele extra informatie van uw kant verkregen. Meer zelfs, u vroeg de nota's op van het persoonlijk onderhoud en die werden u toegezonden op 4 juni 2021. Maar u hebt op geen enkele wijze hierop gereageerd waarmee het CGVS mag stellen dat u zich akkoord verklaart met deze nota's van het onderhoud.

De andere door u neergelegde documenten die hierboven nog niet zouden zijn besproken zijn niet van die aard om bovenstaande bevindingen in positieve zin om te buigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In haar verzoekschrift stelt de verzoekende partij als volgt:

"4 IN RECHTE

Verzoekende partij heeft de Bengaalse nationaliteit.

In 2012 heeft verzoekende partij noodgedwongen zijn land van herkomst moeten verlaten daar hij als moslim een relatie had met een Hindoe meisje.

Een moslim kan immers enkel met een moslim een relatie hebben. Bijkomend dient men de traditionele regels te volgen en mag men enkel met zijn partner buitenkomen nadat men getrouwd is.

Dit werd zo erg dat hij ermee gedreigd werd te worden vermoord samen met zijn partner.

Aangifte doen bij de politionele diensten was ook niet mogelijk daar ook zij manu militari geheimelijk verzoekende partij zou straffen.

Verzoekende partij heeft alle redelijke van de zijn te verwachten mogelijkheden tot bescherming uitgeput.

Ten einde raad zag verzoekende partij er niets anders op dan haar thuisland te ontvluchten omdat zijn leven en die van zijn partner op het spel stond.

De bewering van verwerende partij dat verzoekende partij geen reëel risico op het lijden van ernstige schade gaat niet op en wel om de volgende redenen.

14. Verzoekende partij is vandaag de dag een volwaardige en trotste atheïst. Bijgevolg doet hij er dan ook alles aan dat hij zo veel mogelijk volgers heeft om sociale media om hen te waarschuwen voor de gevaren van de islam.

De reacties op zijn verschillende sociale media's tonen duidelijk aan dat hij wel degelijk een grote achterban heeft ondanks het feit dat hij hierdoor zal vervolgd worden door de Bengaalse autoriteiten.

In het begin opereerde verzoekende partij onder de pseudoniemen M.R. en S.R. daar hij terecht vreesde voor zijn leven en die van zijn familie in Bangladesh.

Vandaag de dag neemt hij het voortouw en post en streamt onder zijn eigen naam en foto's. Hij is het beu om ondergedoken te leven en komt op voor zijn mensenrechten. Dat hij hiervoor vervolgd kan worden daar heeft hij reeds vrede mee genomen.

De vermeende tegenstrijdige verklaringen omtrent zijn zoektocht naar zijn ideologie zijn niet van dien aard om hem het statuut van vluchteling of subsidiaire bescherming te weigeren.

15. Dat verzoekende partij zijn leven riskeerde om in 2018 terug te keren naar Bangladesh op illegale wijze kan enkel en alleen worden verklaard door het feit dat zijn zus op een gruwelijke wijze is vermoord geweest. Hij diende dan ook te begrijpen hoe dit is gebeurd en vooral waarom.

Er zijn verschillende politierapporten geschreven waarbij de naam van verzoekende partij geheel onterecht is misbruikt geweest. Deze diensten wisten immers dat hij als atheïst een grote achterban creëerde in Bangladesh.

Verzoekende partij heeft de smokkelaar een grote som geld betaald om Bangladesh opnieuw te ontvluchten daar zowel de politionele diensten zijn stad als de mensen in zijn omgeving zijn bloed konden ruiken. Het is ondenkbaar dat iemand anderen ervan probeert te overtuigen om de islam te verlaten.

De paspoort en visum werd door de smokkelaar geregeld en verbrand om gewoonweg géén sporen achter te laten. Wie een ongelovige helpt zal dan ook de gevolgen ervan moeten dragen. Bijgevolg heeft deze smokkelaar geen risico genomen en eieren voor zijn geld gekozen.

Toen verzoekende partij in de westerse maatschappij terecht kwam werd hij opgevangen door christelijke vrienden die hem uiteindelijk hebben kunnen overtuigen hoe mooi hun religie zou zijn. Hierdoor heeft zij zich dan ook laten dopen aangezien deze personen hem vooral hebben gewezen op het feit dat Jezus een zéér goede persoon was en niemand heeft vermoord. Dit in tegen stelling tot de verhalen die hij had gelezen over de islam.

Bijgevolg heeft hij zich laten misleiden en nadat hij zich had verdiept in het christendom en meer bepaald de bijbel beseftte hij dat ook deze geloofsovertuiging alle hedendaagse wetenschappelijke feiten tegenspreken.

Er is een persoonlijke en gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in hoofde van verzoekende partij.

Verzoekende partij toont dan ook aan dat zij het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus dient te verkrijgen.

De discussie betreffende de overgang van zijn leven als religieuze naar een atheïst halen de ernst van de vrees van verzoekende partij om in Bangladesh te worden vermoord niet onderuit.

Door het statuut van vluchteling of subsidiaire bescherming te gaan weigeren, vreest verzoekende partij dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst meteen zal worden vermoord.

Verzoekende partij toont genoegzaam de band met België aan en is niet in staat om naar haar land van herkomst voorgoed terug te keren.

Verzoekende partij heeft alle redelijkerwijze van hem te verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Bangladesh opererende veiligheidsinstanties uitgeput.

16. Uit wat voorafgaat volgt dan ook dat verzoekende partij onder geen enkel beding in staat is om naar zijn land van herkomst terug te keren, laat staan dat het daar voor verzoekende partij veilig zou kunnen zijn.

[...]

In wat voorafgaat heeft verzoekende partij voldoende aannemelijk gemaakt dat verwerende partij te kort de bocht is gegaan door het statuut van vluchteling of subsidiaire bescherming van verzoekende partij te weigeren.

Om bovenvermelde redenen vraagt verzoekende partij Uw Raad eerbiedig om haar beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren, alsmede over te gaan tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

Als verzoekende partij rekent zij erop dat haar grieven in overweging zullen worden genomen en durft zij erop te vertrouwen dat Uw Raad zal besluiten tot de vernietiging van de bestreden beslissing."

2.2. De verzoekende partij voegt bij haar verzoekschrift een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud (stuk 3).

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om

internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

5. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept zij de schending in van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. De verzoekende partij voert aan dat zij in Bangladesh problemen had omdat zij als moslim huwde met een Hindoe-meisje. De verzoekende partij voert tevens aan dat zij heden atheïst is geworden. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van de verzoekende partij verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door de verzoekende partij.

6.2. In de bestreden beslissing onderzoekt de verwerende partij de verklaringen van de verzoekende partij omtrent de beweerde problemen die zij in Bangladesh ondervonden heeft naar aanleiding van haar huwelijk met een Hindoe-meisje en haar bekering tot het atheïsme. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan de problemen van de verzoekende partij. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal dat:

(i) de verzoekende partij meerdere verzoeken om internationale bescherming indiende in Europa doch nalaat hiervan enig document voor te leggen, hetgeen doet vermoeden dat zij bepaalde informatie verborgen tracht te houden. Uit de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat de verzoekende partij in Nederland een ander vluchtrelaas aanvoerde en dat zij in Oostenrijk een andere identiteit opgaf. Bovendien diende de verzoekende partij haar verzoeken om internationale bescherming laattijdig in: na haar aankomst in Italië in 2012 diende zij pas in mei 2013 een verzoek om internationale bescherming in Oostenrijk in en na haar terugkeer naar Europa (Zweden) in 2018 diende zij pas in mei 2019 in België een verzoek om internationale bescherming in. Dit klemt des te meer daar zij na het indienen van haar verzoek om internationale bescherming in België naar Nederland reisde en aldaar eveneens een (volgend) verzoek om internationale bescherming indiende alvorens de uitkomst van haar in België ingediend verzoek af te wachten.

(ii) de verzoekende partij verschillende tegenstrijdige verklaringen aflegt op de Dienst Vreemdelingenzaken en het CGVS: *“Daarnaast blijkt dat u niet altijd een duidelijk zicht wenst te geven op uw situatie door het afleggen van tegenstrijdige verklaringen. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in de verklaringen vraag 28 dat de smokkelaar uw tweede paspoort afnam. Op het CGVS verklaarde u echter dat u uw tweede paspoort verbrandde (zie nota's CGVS p.4). Zo verklaarde u op de DVZ in de verklaringen vraag 15 dat er huwelijksdocumenten waren maar dat ze werden afgenomen. Op het CGVS gaf u dan eerst aan dat u geen huwelijksakte had, om dan te zeggen dat er later wel een registratie was gebeurd door de overheidsdiensten van Bangladesh, om dan te zeggen dat u religieuze documenten had maar er niet in slaagde om het huwelijk officieel te registreren (zie CGVS nota's p.7). Dit ontnemt elke vorm van geloofwaardigheid en u legt in elk geval geen documenten neer ter staving van uw beweerde huwelijk. Zo verklaarde u op de DVZ in de verklaringen vraag 10 dat u van 2007 tot 2012 studeerde in Dhaka. Op het CGVS verklaarde u echter dat u uw secundair afwerkte in 2008 en dat u nadien niet meer studeerde tot u in 2015 online een cursus volgde (zie nota's CGVS p.6 en 7). Hiermee geconfronteerd kon u daar geen uitleg voor geven. Dat u nu diploma's voorlegt, doet geen afbreuk aan de vastgestelde tegenstrijdige verklaringen. Zo verklaarde u op de DVZ in de verklaringen vraag 17 dat u drie zussen had van ongeveer 12, 14 en 16 jaar. U geeft nergens aan dat een zus is overleden, meer zelfs, u geeft aan dat ze alle drie in Noakhali verblijven. Op het CGVS verklaarde u dan dat uw zus T.A. gehuwd is, drie kinderen heeft en intussen is overleden (zie CGVS nota's p.5). U met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd, begrijpt u het zelf niet, hetgeen uiteraard geen afdoende verklaring is. Wat betreft deze tegenstrijdigheden merkt het CGVS nog op dat uw verklaringen op de DVZ u werden voorgelezen en dat u ze voor akkoord ondertekende. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet consequent bent in uw verklaringen en dat het er op lijkt dat u bewust geen duidelijk zicht wilt geven op uw persoonlijke situatie.”*

(iii) de verzoekende partij in 2018 vrijwillig naar Bangladesh terugkeerde en vervolgens opnieuw met een visum in haar eigen paspoort naar Europa kwam, waardoor afbreuk wordt gedaan aan de ernst en de geloofwaardigheid van haar voorgehouden vrees. Gelet op verzoekers ongeloofwaardige verklaringen (zie *supra*), de informatie in het administratief dossier met betrekking tot corruptie en documentfraude in Bangladesh (zie map 'Landeninformatie'), het feit hij een paspoort kon bekomen van

de Bengaalse autoriteiten en de vaststelling dat hij slechts kopieën voorlegt, kan aan de voorgelegde politierapporten en het krantenartikel geen bewijswaarde worden toegekend. Dit klempt des te meer daar de verzoekende partij beweert dat haar problemen in 2017 begonnen naar aanleiding van haar huwelijk met een Hindoe-meisje, doch zonder dat zij dit huwelijk staft. Uit de foto's (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) kan niet blijken dat het een huwelijk van de verzoekende partij betreft en evenmin dat haar echtgenote Hindoe zou zijn. Bovendien verklaart de verzoekende partij dat haar echtgenote zich in 2015 in Libanon bekeerde tot de islam. In de voorgelegde Libanese documenten wordt de verzoekende partij echter niet als haar echtgenoot vermeld. Waar de verzoekende partij een "release letter" van het ziekenhuis voorlegt, dient vastgesteld dat deze dermate veel spellingsfouten bevat dat er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend. De verzoekende partij beweert dat haar familie problemen kent in Bangladesh en dat haar broer is moeten vluchten, ter staving waarvan zij kopieën van de paspoorten van haar ouders voorlegt alsook documenten met betrekking tot het vertrek van haar broer uit Bangladesh. De vaststelling dat verzoekende partij haar familie probleemloos documenten kan verkrijgen van de Bengaalse autoriteiten, ondergraaft de geloofwaardigheid van haar voorgehouden problemen. Verder legt de verzoekende partij een geboorteakte van haar kind voor, doch hieruit kan evenmin enig probleem naar aanleiding van haar beweerde huwelijk blijken aangezien de verzoekende partij en haar echtgenote gewoon als ouders staan vermeld.

(iv) de verzoekende partij ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot haar geloofsovertuiging: *"Voorts moet het CGVS vaststellen dat u verklaart dat u atheïst bent. Dit komt weinig overtuigend over gezien de reeds vastgestelde ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen. Bovendien verklaarde u op de DVZ in vraag 5 op 16 juli 2019 dat u sinds uw aankomst in Europa het Christendom aanvaardt. U legt zelfs een attest neer dat u gedoopt bent. Maar ten aanzien van het CGVS verklaart u dan in de vragenlijst van 19 maart 2021 plots atheïst te zijn. In elk geval zijn uw verklaringen weinig overtuigend. U geeft ten aanzien van het CGVS aan dat u bent gedoopt en pas nadien de bijbel en andere teksten las waarna u dan zou beslissen (zie CGVS nota's p.17). Dit is niet ernstig. U werd op het CGVS ook meermaals gevraagd naar stukken ter staving van uw verzoek om internationale bescherming, maar pas op het einde haalde u de stukken van uw doop boven. U had blijkbaar de bedoeling deze achter te houden. Dat uw vrouw, die volgens uzelf hindoe was en met wie u uit liefde huwde, ook nog eens net bekeerd is tot moslim, is de zoveelste ongeloofwaardige verklaring aangaande uw en haar beweerde geloof. Uit deze verklaringen blijkt alleszins dat u niet coherent bent en u geeft eerder blijk van opportunisme om zodoende een verblijfsvergunning te verkrijgen dan van een gefundeerde beslissing of overweging van uzelf aangaande uw geloof. Dat u uitgebreid verklaringen aflegt over de wetenschappelijke versie van het ontstaan van de wereld en het dierenrijk die tegenstrijdig zijn aan de scheppingsverhalen van verschillende religies, doet hier geen afbreuk aan, evenmin als theorieën over de slechte zaken die aan religies zouden zijn verbonden."*

(v) de verzoekende partij ten aanzien van de Nederlandse asielinstanties verschillende elementen aanvoerde die zij ten aanzien van de Belgische asielinstanties niet vermeldt: *"Verder blijkt dat u in Nederland na uw terugkeer uit Bangladesh ernstige verklaringen aflegde waarover u in België ten aanzien van de asielinstanties niets hebt verklaard. Zo blijkt uit het asiëldossier dat de Belgische asielinstanties verkregen van de Nederlandse asielinstanties dat u aldaar verklaarde dat u tijdens uw terugkeer in Bangladesh iemand zou hebben gedood (zie Nederlands asiëldossier 'rapport gehoor opvolgende aanvraag' van 1 augustus 2019 p.13). U hebt noch bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming in mei 2019, noch nadien bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS in maart 2021 vermeld dat u iemand zou gedood hebben in Bangladesh. U verklaarde in Nederland eveneens dat uw vader in de gevangenis zat bij uw terugkeer naar Bangladesh (zie Nederlands asiëldossier 'rapport gehoor opvolgende aanvraag' van 1 augustus 2019 p.10). Ook hierover hebt u met geen enkel woord gerept ten aanzien van de Belgische asielinstanties. Dat u zoiets verklaart ten aanzien van de ene asielinstanties, maar niet ten aanzien van een andere asielinstantie, doet volledig afbreuk aan uw geloofwaardigheid."*

(vi) geen geloof kan worden gehecht aan verzoekende partij haar bewering dat haar activiteiten op sociale media haar in geval van terugkeer naar Bangladesh problemen zouden opleveren omdat

(a) haar algehele geloofwaardigheid reeds werd ondermijnd (zie *supra*),

(b) zij in 2018 naar Bangladesh terugkeerde en er van de Bengaalse autoriteiten een paspoort kreeg uitgereikt,

(c) zij op sociale media niet haar eigen naam gebruikt, zodat het allerm minst vaststaat dat de Bengaalse autoriteiten haar met deze berichten op sociale media zouden linken,

(d) uit de voorgelegde documenten betreffende haar activiteiten op sociale media (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) niet blijkt dat haar restricties zouden zijn opgelegd omwille van de inhoud van haar berichten,

- (e) zij weliswaar verwijst naar een bekende blogger, A.M., die in Duitsland werd erkend als vluchteling, doch zonder dat zij aantoonst dat zij met deze persoon contact heeft en/of dat de Bengaalse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn,
 - (f) het Facebookprofiel waarvan zij de inloggegevens tijdens haar persoonlijk onderhoud verschaftte, niet langer beschikbaar is.
- (vii) de overige door de verzoekende partij voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet in positieve zin kunnen ombuigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontcrachten.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat: “Verzoekende partij is samen met zijn partner naar Italië gevlucht met een eigen paspoort en een visum” (eigen onderlijning) (verzoekschrift, p. 4). Nochtans verklaarde zij tijdens haar persoonlijk onderhoud dat haar echtgenote in 2015 vanuit Bangladesh naar Libanon ging (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). Aldus spreekt zij haar eerdere verklaringen nogmaals tegen, hetgeen eens te meer afbreuk doet aan haar algehele geloofwaardigheid alsook aan de ernst en de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas.

Verder beweert de verzoekende partij in haar verzoekschrift dat zij heden actief is op sociale media onder haar eigen naam. Zij legt hiervan echter geen enkel begin van bewijs voor, hetgeen des te meer klemst daar zij wel documenten voorlegde van de sociale media-activiteiten die zij onder de namen M.R. en S.R. zou hebben gevoerd. Bovendien wijst de commissaris-generaal er in de bestreden beslissing op dat de Facebookpagina waarvan de verzoekende partij de inloggegevens tijdens haar persoonlijk onderhoud bezorgde, niet langer kon worden geraadpleegd. De verzoekende partij laat verder ook na uiteen te zetten waarom zij eerder onder andere namen actief was op sociale media en heden opeens toch onder haar eigen naam zou opereren. Het betreft dan ook een blote bewering waaraan niet het minste geloof kan worden gehecht.

De verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift verder dat zij in 2018 naar Bangladesh terugkeerde omdat haar zus werd vermoord en zij diende te begrijpen hoe en waarom dit gebeurde. In de bestreden beslissing wijst de commissaris-generaal er evenwel terecht op dat de verzoekende partij op de Dienst Vreemdelingenzaken geen enkele melding maakte van het overlijden van haar zus en, integendeel, verklaarde dat al haar zussen in Noakhali verblijven. Gezien haar tegenstrijdige verklaringen, en mede gelet op het feit dat zij geen enkel officieel document voorlegt ter staving van het overlijden van haar zus, kan hieraan geen enkel geloof worden gehecht.

Verder beweert de verzoekende partij dat haar naam in de voorgelegde politierapporten “*geheel onterecht misbruikt is geweest*”, doch zij laat na te duiden op welke wijze haar naam volgens haar zou zijn misbruikt. In de bestreden beslissing wijst de commissaris-generaal er terecht op dat de verzoekende partij van de Bengaalse autoriteiten in 2018 een paspoort kon bekomen, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar bewering dat zij door deze autoriteiten werd gevisieerd, temeer gelet op haar aangetaste algehele geloofwaardigheid, op de vaststelling dat zij van deze politierapporten enkel kopieën voorlegt die wegens de manipuleerbaarheid ervan door middel van allerhande knip- en plakwerk een geringe bewijswaarde hebben, en op de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') waaruit blijkt dat omwille van de hoge graad van corruptie valse, Bengaalse documenten gemakkelijk (al dan niet tegen betaling) verkrijgbaar zijn, hetgeen de bewijswaarde ervan danig relativeert. De verzoekende partij beweert in haar verzoekschrift dat het paspoort dat zij in 2018 bekam, door een smokkelaar werd geregeld, die het paspoort nadien verbrandde om alle sporen uit te wissen omdat hij een ongelovige had geholpen. De Raad ziet echter niet in waarom de Bengaalse

autoriteiten een paspoort op naam van de verzoekende partij zouden afleveren indien zij door hen wordt gevisieerd, en evenmin waarom de smokkelaar nadien zou vrezen om zelf door de Bengaalse autoriteiten te worden gevisieerd omdat hij voor de verzoekende partij (als ongelovige) een paspoort zou hebben aangevraagd. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan verzoekende partij haar beweringen.

Voor het overige komt de verzoekende partij in haar verzoekschrift niet verder dan het herhalen van en volharden in haar eerdere verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Dergelijk verweer is allerm minst ernstig. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad in hun geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

6.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van de verzoekende partij en haar vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

6.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

6.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

7.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat de verzoekende partij, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “*reëel risico*” loopt. Het begrip “*reëel risico*” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “*ernstige schade*” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

7.2. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

7.3. In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. De verzoekende partij maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Bangladesh zou hebben gekend.

7.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Bangladesh actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van de verzoekende partij geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

7.5. Gelet op het voormelde, toont de verzoekende partij niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Bangladesh een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS